

Magiska Bröderna 60 år

Crillos comments

Detta nummer har Sixten Beme som tema. Sixten lämnade oss i år.

Ismo Nurmilehto har stigit in i redaktionen. Ismo arbetade mycket med Sixten och konstruerade tillsammans med honom några trick som Ismo visade vid vår magiska kryssning till Åland i våras.

Detta nummer innehåller trick som Sixten skapade. Vi har förstås inte tagit med de trsick som säljs på den kommersiella marknaden. En del av teckningarna har varit svåra att återge, men jag hoppas att du kan följa med i beskrivningarna.

De samlade Tumtipparna med Sixten och mig som redaktörer kommer vi att trycka upp i ett samlingsverk.

Crillo

Klubbträffar

Den största händelsen under året var att Magiska Bröderna fyllde 60 år. Klubbmästarna Gert och Jonny hade genom Jean Dittmer ordnat en fantastisk lokal för hos 80 personer. Det var musik med Tommy Werner och Bumba.

Inga Beme överlämnade en check på 100.000 kr till den magiska konsten. En gåva från Sixten Beme.

Inga Beme och Ismo

Jonny Mc-I var konferencie där första gästen Ismo blev en överraskning. En "berusad" finne. Ismo drog när applåder och skratt så att tårarna rann, med den "berusande" finnen, som inte fick ordning på repet.

Jonas Söderberg trollade och spexade med internationella clowner med nummer från sin kommande cabaré. Musiknumret klart bäst!

På galashowen såg vi Rolf Isberg och Mr Danneman som som vanligt framförde nya kreativa nummer. Ismo Ismo igen..

Årsmötet den 16 mars

Vi var drygt 30 personer som var på gamla Cafe Plugget.

Vinnare i entrickstävlingen i hård konkurrens blev Jonny Mc-I med det komiska tricket där trollkarlen hängs ut på löpsidan.

Thorsten Andreassen var gästartist som trollade och jonglerade. Det var en fartfylld show. Här blandades trick, gags och konster på Torax oefterhärmliga sätt.

Magisk kryssning

med Dancing Queen den 26/27 april. Vi var drygt 20 personer som fick lära oss korttrick, göra balongfigurer och jonglera.

Ismo hade kallat sitt seminarium för "Sixten Beme Collage". Det var kluriga korttrick som Ismo och Sixten hade konstruerat.

Crillo hade ett japaninspirerat trolleri.

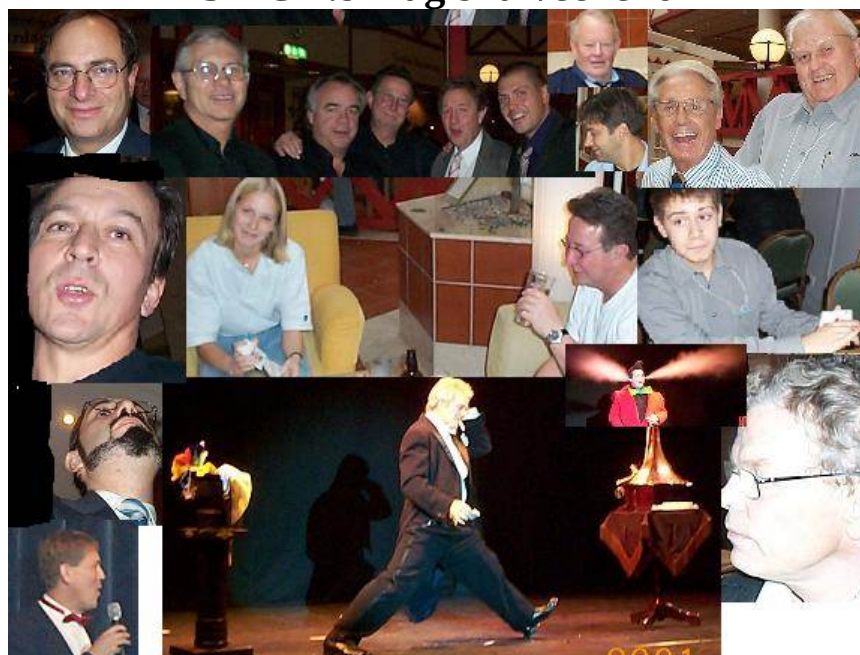

Anders Udd lärde oss att göra de mest fantastiska figurer med ballonger.

Kryssningen avslutades med att Weine och Malin från Gycklarkompaniet lärde oss att jongera.

SMCA:s magiska veckend

har nästan blivit en klubbträff för Magiska Bröderna. Nu var det dubbla seminarier för över 500 personer den 13-14 oktober.

Två av våra medlemmar var med på scen. Först ut var Topper Martin i "Stand-up Magic Show". Topper hade en påse full med saker, som han trixade med.

Johnny Lonn var med i galaföreställningen, där han med elegans

framförde sin komiska akt med cigarettproduktion och där det börjar brinna i byxorna.

Här är några som var däroch som tittar på när Ulrika trollade in i Magiska Bröderna. Mest imponerad var nog Tornado, men han hade ju aldrig sett Ulrika trolld tidigare.

Bästa seminarier höll Aldo Colombini och Gregory Wilson.

Sixten Beme

gick hastigt bort den 27 januari i år.

Sixten var en stor trollkarl. Hans egna korttrick gjorde honom internationellt känd. Det var genom sin uppfinningsrikedom som Sixtens storhet inom trolleriet låg. Och då inom spelkortens magi.

Sixten publicerade många trolleritrick som såldes och recenserades i internationella tidskrifter. Det var med tricket ”Complete Linking Cards” som Sixten slog igenom internationellt för tjugo år sedan. Tricket går ut på att två kort, där mittbitarna rivs ur så att två ramar bildas, länkas samman. Detta hade länge varit en dröm för många trollerikonstruktörer att uppfinna. Tidigare hade korten endast sett sammanlänkade ut, men de var inte sammanlänkade och kunde inte lämnas ut till undersökning.

Därför blev det en världssensation när Sixten lanserade tricket, som innebar en verklig och undersökningsbar länkning. Effekten fick ett översvallande mottagande och visades i amerikansk och engelsk TV, av Doug Henning och Paul Daniels.

Lika uppmärksammas blev Sixten när han lanserade uppföljaren ”One Card Link”, där ett spelkort länkas

ihop med sig självt. Och allt kan lämnas ut för undersökning.

Bara dessa två konstruktioner gör att Sixten för alltid kommer att nämnas i trollerihistorien.

Sixten var också redaktör för Tumtippen där hans breda samhällskunnande och journalistiska öga avspeglade sig i artiklarna.

Sixtens kreativitet och hjälpsamhet delade han generöst med sig inte bara till kollegorna i Magiska Bröderna och SMC, utan också till illusionister världen över.

Crillo

Sixten Bemes trick

I denna Tumtipp presenterar vi nio trick som Sixten konstruerade. Tricken är:

Outsider

Ett typiskt Sixten-trick med en kort-illusion där han använder en elegant gimmick. Ett kort visar samtidigt både bak- och bildsida men efteråt kan förstås allt undersökas och kortet är helt.

Dubbelt upp

Två åskådare tar var sitt kort, som läggs tillbaka i leken. En åskådare trollar sedan fram de två korten med en enkel metod.

Crazy Rope

Ett reptrick för ovanlighetens skull, som publicerades i Acopalypse för tjugo år sedan.

Transfer

Här överger ett spelkort sin bildsida som hoppar över till en blank kortsida. Ett rent trick som kräver ett specialkort.

Mirrored Mirror

Ett fantastiskt trick. Här är Sixtens variant på spegelkort, som han utvecklade med idéer från Florentins lika fantastiska spegelkortstrick.

Four Card Monte

Sixtens variant på gatuskojarnas trekortstrick här med fyra kort.

Status Que

Du visar fem röda kort och en åskådare fem svarta. Ni byter ett, två och tre kort, men ni visar dock hela tiden samma färg. Och sen ett än mer överraskande slut.

Signed Zig-Zag Card

Nyligen presenterad i Acopalypse. Här skjuts mittendelen av ett signerat kort ut från kortet. Kortet kan undersökas och är förstås helt.

Clean Giljotin

Så är det faktiskt ett kort går rakt igenom fingret. Kortet kan förstås undersökas.

Outsider

Effekten i denna rutin är densamma som i Walton-Busbys CARD-WARP, men metoden är en helt annan. Den möjliggör att kortet efter utförandet omgående kan lämnas till undersökning, utan att först rivas isär. Idén att använda en sedel och ett kort, som förekommer här, är ursprungligen Howard Schwartzmanns.

Effekt

Ett spelkort, som viks ihop på längden med baksidan ut, skjuts igenom en vikt sedel. När sedeln blir synlig på andra sidan har det vänt sig med bildsidan ut. Kortet kan lämnas till undersökning.

Metod och preparation

Du konstruerar en gimmik som består av ett halvkort och ett kort av samma valör. Du viker halvkortet på mitten och vänder det med baksidan upp. Sätt fast den vikta kortdelen (1/4-dels kort) med två smala remsor dubbelsidig tejp. Tejpremsorna fästs upptill och ner-till på baksidan av den vikta kortdelen.

Kortdelen fäst sedan på ett helt spelkort, så att vikningen ligger i mitten. Observera att halvkortet skall ligga exakt kant i kant med spelkortet. När du viker den lösa lappen över den fastsatta, sammanfaller dess mönster med spelkortets baksida.

För att någon av tejpremsorna inte skall bli kvar på spelkortet när du under rutinen tar bort halvkortet stryker du några gånger över de två remsorna med pekfingeret. Därmed berövar du tejpens lite av fästförmågan på denna sida och den sitter alltså starkare mot halvkortet. Med detta ger tejpens heller inte mycket ljud ifrån sig när den släpper.

Till tricket hör också en sedel, typ svensk 20-lapp, med en vikkant på mitten.

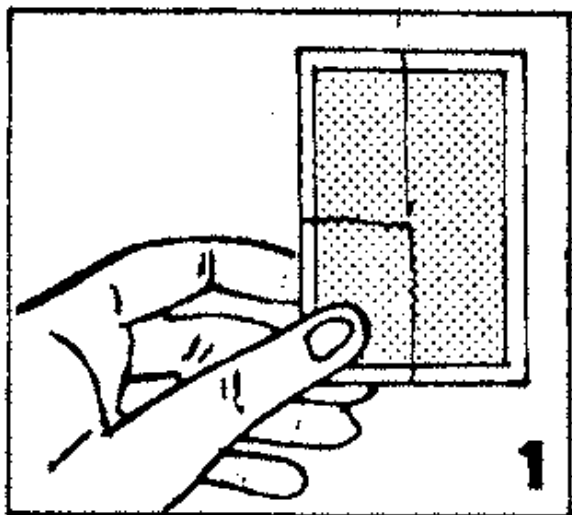
Utförande

Visa sedeln och lägg den på bordet eller stoppa ner den en bit i bröstfickan.

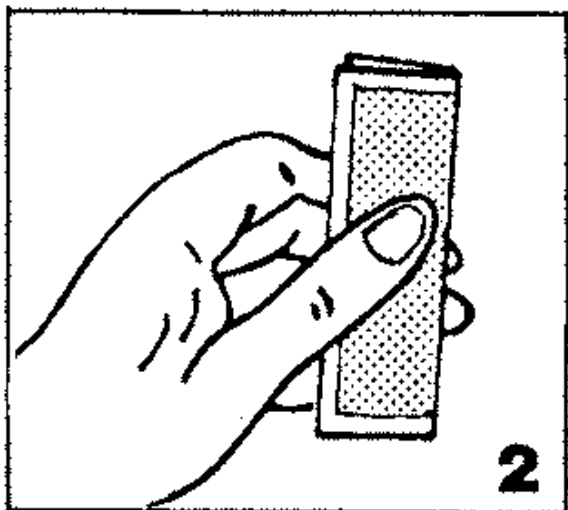
Visa kortet med bildsidan mot publiken. Halvkortet bakpå är vikt

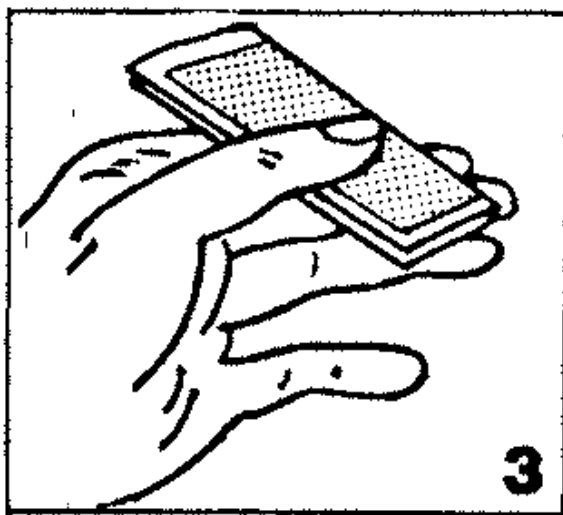
med den lösa flappen åt vänster. Håll den på plats med vänster tumme (bild 1).

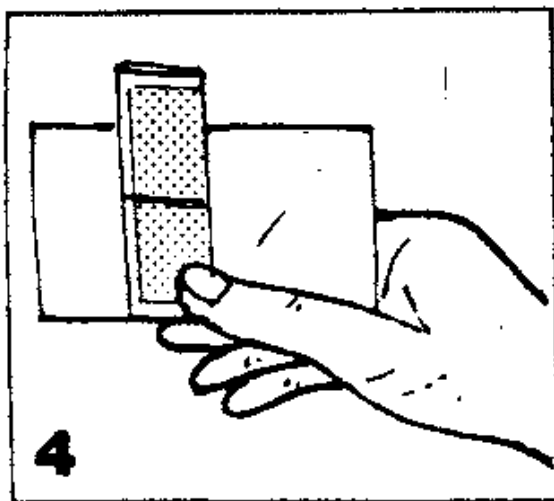
Vik med höger finger den högra delen av kortet framåt och åt vänster i längdriktningen så halva baksidan vetter mot publiken (bild 2).

Håll det vikta kortet i vänster hand, tummen bakpå höjs upp litet så att den döljer överkanten av den dubbla flappen (bild 3). Vänd handen och visa även kortets andra halv sida.

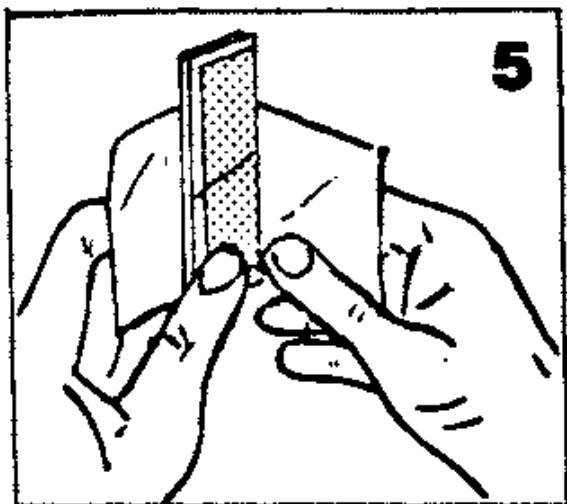
Återgå till grundställningen som bild 2. Med höger hand tar du upp sedeln. Visa åter dess fram- och baksida och placera den i längdriktningen framför det vikta kortet. Sedelns vik-kant på mitten skall sammanfalla med det dubbelvikta kortets högerkant (bild 4).

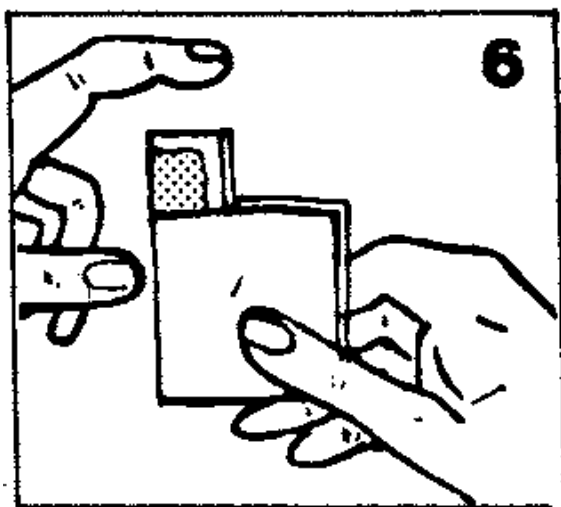
Nertill ligger kortet kant i kant med sedeln och sticker alltså ut över sedelns övre kant. Ta över med högerkanten.

Vik med vänster fingrar sedeln vänsterkant mot dig och åt höger (bild 5).

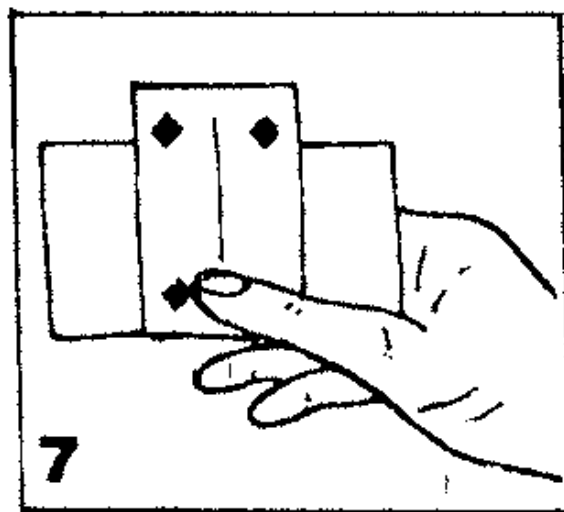
Sedeln viker sig på mitten och det dubbla kortet följer med. Det kommer nu att ligga med flappen från dig inne i sedeln. Den vikta sedeln och kortet hålls nu med höger hand (bild 6). Vänster pekfinger är klar att trycka kortet genom sedeln.

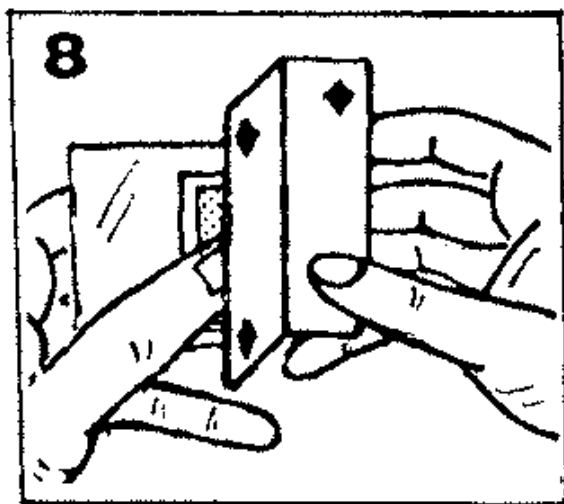
”Som alla ser har det vikta kortet baksidan ut. Om jag nu trycker ner

det genom sedeln, kommer baksidan givetvis ut på andra sidan också”. Tryck ner kortet och dra ut det ytterligare lite med vänster tumme och pekfinger. ”Och trycker jag kortet tillbaka ser man givetvis baksidan igen på översidan sedeln”. Tryck tillbaka kortet.

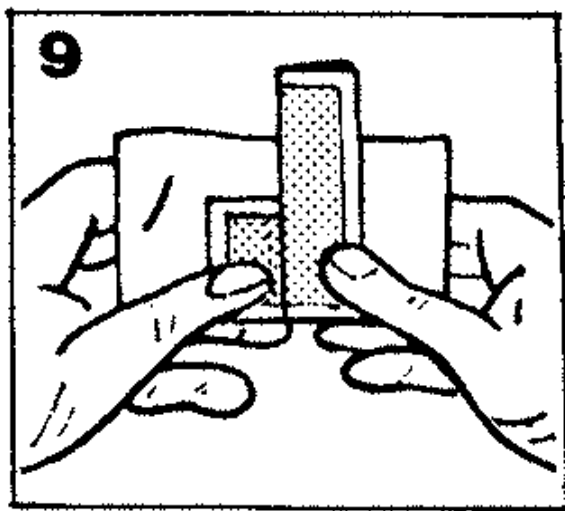
Vik upp sedel och kort, så kortets bildsida ligger mot dig (bild 7). Vänd handeln åt höger och visa framsidan för publiken.

Ta över med vänster hand. Fatta kortets högra halva med höger-tumme och pekfinger och för in höger lång- och ringfinger bakom kortet och in i det vikta halvkortet. ”Lyft” kortet lite från sedeln mot dig och sträck lång- och ringfinger, så att den lösa flappen skjuts bort och åt höger. Samtidigt som detta sker trycker vänster tumme vänstra halvan av kortet åt höger (bild 8).

Det vikta kortet trycks nu åter mot sedeln med båda tummarna. Flappen pekar nu mot vänster (bild 9).

Vänster fingrar viker som tidigare sedeln vänstra del mot dig och åt höger. Kortflappen följer med, och när sedeln vikts ihop ligger alltså halvkortet omvikt med bildsidan ut (inuti sedeln).

Ta över igen med högerhanden (situationen är nu – till synes – precis densamma som på bild 6). Vänster

pekfinger är berett att skjuta ner kortet. *"Här ligger kortet som förut inuti sedeln med baksidan ut. Men när jag trycker det igenom händer något märkligt..."*.

Tryck ner kortet – och nu blir bildsidan synlig under sedeln! Dra ner kortet lite till med vänster tumme och pekfinger. Vänd handen och visa även andra sidan.

Låt effekten "sjunka in". Tryck sedan tillbaka kortet utåt – men där blir nu återigen baksidan synlig.

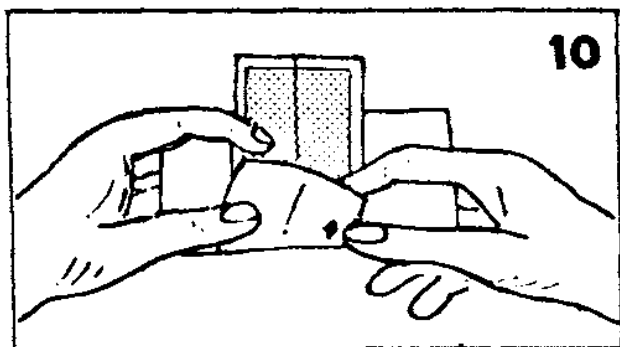
Vik upp sedeln – men denna gång låter du kortet vara sammanvikta. Nedtill vänder du halvkortets bildsida mot dig. Håll kort och sedel med båda tummarna över halvkortet, fingrarna på framsidan.

Släpp greppet med högerhanden. Håll höger tumme frampå kortet och skjut in fingrarna i det vikta kortet. Lyft med höger hands tumme och pekfinger kortet lite mot dig från sedeln och sträck ut höger fingrar så att halvdelen av kortet vänds mot vänster. Bildsidan kommer nu att ligga mot sedeln och åskådarna kan se överdelen av den ovanför sedeln.

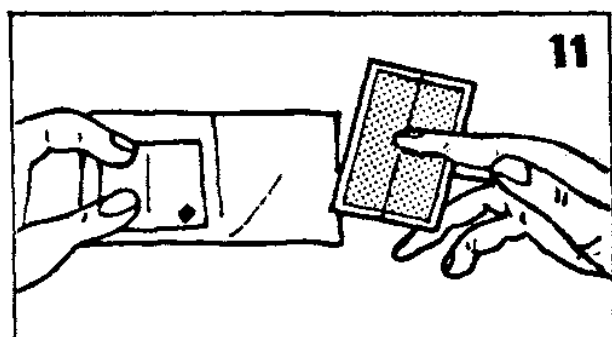
Vänster hand håller stadigt kort och sedel med tummen över halvkortets vänsterdel och fingrarna fram till på

sedeln. Höger tumme och pekfinger fattar halvkortets högra del. Pekfingret skjuts in bakom halvkortet (bild 10). Och får kortflappen att lossa. Den skjuts åt vänster och tas över av vänster tumme och pekfinger som för halvkortet mot sedeln, där det fäster med hjälp av tejp.

Under tiden tar du huvudkortet mellan höger pekfinger och långfinger, som bild 11 visar. Högerhanden för i detta grepp kortet åt höger och ut från sedeln.

Visa kortet på fram och baksidan i detta grepp. Vänster hand lägger bort sedeln – den kan hanteras fritt, eftersom halvkortet sitter fasttejpat på sedelns baksida. Lägg sedeln i

fickan eller släpp ner den på bordet utom synhåll.

Håll publikens uppmärksamhet riktad på kortet i högerhanden. Alla, som känner hemligheten med "Card-Warp", tror att du döljer en rivkant. Den nu fria vänsterhanden fattar kortet i "biddle-grepp" och höger fingrar kan sakta dras från kortet, som visar sig vara helt och kan lämnas till undersökning. Visa dina händer tomma.

Mirrored Mirror

Låt en åskådare hålla och undersöka ett spegelkort medan du räknar upp fyra vanliga spelkort. Ta spegelkortet och ge åskådaren ett av de vanliga korten. När spegelkortet kommer i kontakt med dina spegelkort förvandlas dessa omedelbart till spegelkort, vars bak- och framsidor kan visas. Ge åskådaren spegelkortet tillbaka – och nu återställs korten i din hög till vanliga spelkort igen!

Detta är i korthet den effekt jag presenterar på följande sidor och som du lätt kommer att lära dig.

Speglar har sedan gammalt använts i magiska effekter såväl vad gäller små som stora illusioner. Senare började speglar också användas i kortmagin, exempel på detta är Lewis Gansons "Mirror Cards" – på sin tid ett mycket populärt trick. Ken Brookes "Pranky Mirrors" blev ju en av hans stora framgångar.

Ändå vågar jag påstå att det trick du nu skall få del av faktiskt är överlägset båda de nämnda. Trots detta är "Mirrored mirror" lätt att lära och utföra. Rutinen är rak och ren och

för första gången när det gäller spegelkort **kan de visas på båda sidor!** Äran för detta skall Peter Kane och Torsten Engström (Florentin) ha. Sammansättningen av falskräkningar är Peter Kanes ("More Amazement"), Florentins är den geniala idén att lägga in spegelkort i rutinen. Och så ska man förstås inte glömma att nämna Alex Elmsley, utan vars räknemetod detta trick inte skulle existera.

Vad som gjort mig tveksam till de nämnda spegelrutinerna är att de från början uteslutande bygger just på **spegelkort!** Sådana "spelkort" är främmande för gemene man och väcker lätt misstankar om manipulation. Min förändring är att jag från rutinens början presenterar **ett enda** spegelkort och fyra vanliga kort, vilka sedan på ett ögonblick förvandlas till glänsande spegelkort. För att sedan lika elegant återgå till det normala.

Några svårare grepp behöver du inte lära dig – den enda falskräkningen som förekommer är Elmsley count, en metod som jag förutsätter att du behärskar. Kom bara ihåg att be-

handla korten med stor försiktighet vid omflyttningarna. Låt inte kortens undersidor spegla sig i närliggande kort – låt alltid korten glida åt sidan över underliggande kort tills de blir fria och kan behandlas normalt.

Preparation

Tillverka fyra kort med speglar. Två kort skall ha spegel på kortets baksida, två kort skall ha spegel på kortets bildsida och ett kort skall ha spegel på kortets båda sidor. Det självhäftande spegelpappret köper du i en välsorterad hobbyaffär (till exempel Panduro Hobby). Klistra inte spegeln så att den helt täcker kortet, utan lämna en kant ungefär lika stor som den vita kanten är på baksidan av ett kort. Du har också ett vanligt kort.

Uppläggning

Lägg korten i följande ordning:

1. Lägg det enda riktiga kortet med bildsidan ned på bordet.
2. Lägg ett bildkort med spegelbaksida ovanpå det första. Bildsidan ned.
3. Lägg de två korten med spegel och baksida med baksidorna upp på högen.

4. Sist lägger du det återstående kortet (bild och spegel) med bildsidan ned.
5. Det enda kortet som har spegel på båda sidorna lägger du vid sidan av högen.

Vänd högen om och kontrollera korten uppifrån och ned. Om du lagt korten rätt ser du överst två bildkort. Därefter två spegelkort och sist ett bildkort.

Lär dig denna uppläggning så att du kan arrangera korten utan besvär.

Utförande

Tala gärna (lite fantasifullt) om speglars magiska nimbus, hur spegeln ”vänder” en bild trots att den ser ut att vara korrekt återgiven, hur spegel mot spegel bildar en visionär bildrad i oändlighet. *”Det händer till och med att vissa speglar kan överföra sin reflektionsförmåga till andra föremål, något som vi nu ska få bevittna”*, säger du samtidigt som du räcker det undanlagda (riktiga) spegelkortet till en av åskådarna. *”Undersök det här medan jag visar mina kort”* säger du.

Håll korthögen **med bildsidan upp** – visa inte undersidan för där finns ju en spegel! Gör en Elmsley Count (sista kortet överst som vanligt). Nu

kan du tryggt vända högen (då en baksida kommer upp). Återigen gör du en vanlig Elmsley Count. Den här gången ska du lägga sista kortet underst. Jag föredrar i stället att lägga det ovanpå. Först när din visning av de fyra korten sjunkit in, drar jag av översta kortet och lägger det underst.

Det kort, som nu ligger överst, är det enda riktiga spelkortet. Du drar av detta och räcker det mot åskådaren med spegelkortet. *"Om vi byter kort ska jag ge er ett exempel på vad jag nyss talade om"*, säger du.

Lägg spegelkortet underst i högen och vänd sedan högen om så att spegelkortet visas överst. Gör en ny Elmsley count. Du finner – i början till din egen förvåning – att när du nu visar korten har de alla förvandlats till speglar.

"Givetvis har denna spegels magiska krafter också påverkat baksidorna!" säger du.

Vänd högen – publiken ser en spegel överst – och när du räknar dem igen (givetvis genom en ny Elmsley count) har också alla baksidor blivit speglar. Sista kortet lägger jag överst. Först när överraskningen lagt sig, drar du av kortet och lägger det underst. Ovanpå högen ligger nu

det enda "riktiga" spegelkortet. Du skjuter av detta och räcker det till åskådaren, som håller det vanliga kortet. *"Låt oss byta igen"*, säger du.

Lägg åskådaren vanliga spelkort **under** med bildsida ner. Du vänder högen och kortets bildsida syns nu överst. Gör en Elmsley count igen – **den här gången har högen återgått till att vara vanliga spelkort!** Vänd högen igen – ännu en Elmsley count (den sista) och nu ser publiken att även kortens baksidor kommit tillbaka!

Här visar Sixten Paul Harries hur Linking Cards går till.

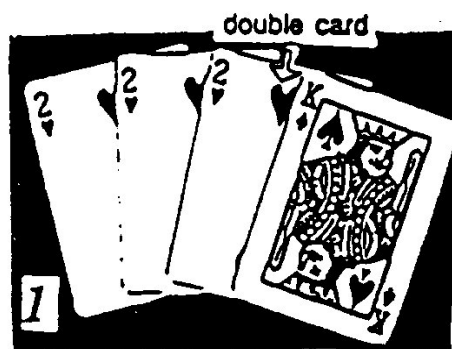
Four Card Monte

Alla känner vi det beryktade Trekortstricket – gatuskojarnas favorit, där intet ont anande människor luras satsa på att hitta damen eller esset, något som aldrig lyckas. Självfallet har tricket tagits upp på den magiska repertoaren och presenteras i många olika variationer, ofta med preparerade kort. Här kommer ett trekortstrick – med fyra kort.

Du använder fyra kort – helst två vanliga låga kort och ett udda av högre valör eller av annan färg. Dessutom använder du ett dubbelkort med båda motiven.

I det följande förutsätter jag att du har två röda tvåor och en kung. Samt ett dubbelkort med samma motiv på respektive sida.

Bred ut korten i vifta som bild 1 visar – dubbelkortet ligger på tredje plats från vänster med tvåan upp.

Här kan du visa att alla korten har baksidor (vilket de ju inte har!) genom att vända bunten med baksidan upp och göra en Elmsley count. Dubbelkortet hamnar då längst till höger. Ta upp kungen och säg att du ska lägga den i mitten. Men det visar sig förstås svårt, eftersom du har tre tvåor. Därför lägger du en av tvåorna på bordet med bildsidan upp.

Givetvis dubbelkortet – men var försiktig så du inte avslöjar att kortet har en kung på baksidan!

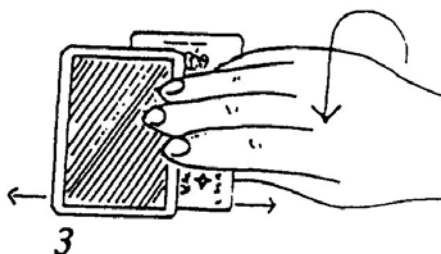
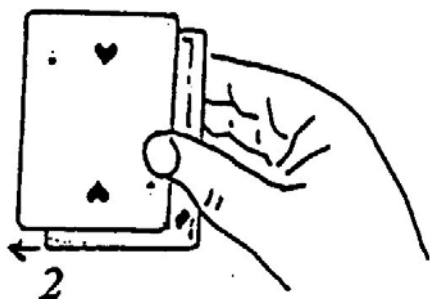
Just när du ska placera kungen mellan de två tvåorna du håller i vänsterhanden tittar du fundersamt på tvåan på bordet. ”Den här kan irriteras”, säger du. ”Den ska ligga med baksidan upp!” Med hjälp av kungen du håller i högerhanden vänder du kortet på bordet. En normal åt-

gärd, men inte alls så oskyldig som den ser ut!

Vad du i själva verket gör är att du byter kort, utan att åskådaren märker det. Så här går det till:

Titta på bilderna 2 och 3.

För med högerhanden in kungen med baksidan upp under den dubbelsidiga tvåan på bordet ("stadga" denna med vänster pekfinger). Höger tumme hamnar som du ser på "tvåan", fingrarna under det nederta kortet. I samma ögonblick vänder du handen, så tummen hamnar underst (bild 3). Även i detta läge drar tummen "sitt" kort mot dig och fingrarna ovanpå skjuter fram kortet med baksidan upp. Detta kort blir liggande på bordet – i högerhanden håller du nu kungen. Åskådarna tror

det är samma kung du hade nyss och att du bara vänt kortet på bordet, vilket de tror är tvåan. I själva verket lig-ger det en kung på bordet – och i handen håller du dubbelkortet, som visar kungen. Var försiktig så du inte avslöjar att kortet har en två på baksidan!

Sedan kommer en viktig manöver, som också skiljer denna rutin från liknande tidigare presenterade. Du håller just nu två tvåor i vänster hand – i högerhanden har du kungen, vars baksida du inte kan visa därför att det är ett dubbelkort. Lägg nu denna "kung" med bildsidan upp på de två tvåorna i vänsterhanden. Ta en "break" med vänster lillfinger mellan botten-kortet och de två översta (exempelvis genom att du gör "buckle" på bottenkortet). Vänd nu de två översta korten som ett – du ser ut att vända kungen med baksidan upp. (I verkligheten är det tvåans baksida som du ser.)

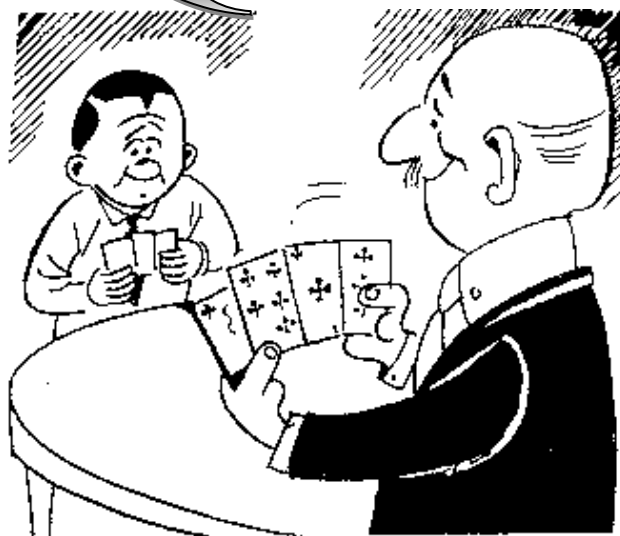
Skjut isär korten. Du har nu två tvåor uppvända och ett kort med baksidan upp längst till höger. Åskådarna förutsätter givetvis att det vända kortet är kungen (när det i själva verket är en tvåa).

fortsätt nästa sida

Status Quo

Dela fem svarta kort till en åskådare, fem röda till dig själv. När ni kontrollräknat era kort byter du ett kort med åskådaren. Trots detta har han fem svarta kort och du röda. Ni byter sedan två kort, men fortfarande förblir åskådarens kort svarta och dina röda. Till sist byter ni samtliga era kort – denna gång visar du att du fått de svarta korten. Åskådaren borde nu alltså ha de röda. Men vid kontroll visar sig också dessa vara svarta. Du räknar om dina kort – och dessa visar sig plötsligt ha förvandlats till röda! Allt är precis som när ni började.

Idén till den här rutinen har jag fått från en "Oil-and water"-effekt av Colombine/Fabian, som publicerades för några år sedan i "Magigram (Sixten gjorde detta trick 1984).

fortsättning från föregående sida

Dubbelkortet ligger nu i mitten med tvåan fram och kungen under på baksidan.

Blanda korten. Bred ut dem igen och fråga åskådaren kungen är. Han pekar självklart på baksideskortet. Blanda igen – du ställer samma frå-

ga och får samma svar, som förut – "kortet med baksidan!".

Vänd kortet – det visar sig till åskådarens och övrigas förvåning vara en av de tre tvåorna.

Vänd nu upp kortet på bordet. Det har förvandlats till kungen!

Utförande

Räkna av fem svarta kort – helst av valörerna sex till tio. Lägg dem med baksidan upp framför en åskådare. Räkna sedan av en packe åt dig själv – de skall bestå av tre röda och tre svarta kort av motsvarande valörer. Lägg din packe framför dig med bildsidan upp – de röda ovanpå och de svarta under. Låt åskådaren ta upp sina kort och räkna dem – han har som alla kan se fem svarta kort.

”Själv har jag fem röda kort”, säger du och räknar dina sex röda/svarta kort som fem röda. Du kan göra detta genom en ”Hamman count” – vid räkningens slut ligger korten i samma ordning med de tre röda överst. Jag föredrar följande speciella falskräkning, som är en enkel variation av ”Elmsley count” och som går till så här:

Håll dina sex kort med bildsidan upp (de tre svarta under, de tre röda ovanpå). Räkna av det översta kortet, placera det under packen och räkna ”ett”. Gör därefter en vanlig ”Elmsley count”, men räkna ”två, tre, fyra och fem”. Åskådarna ser fem röda kort, och packen ligger åter ordnad med de tre röda överst och de tre dolda svarta korten under.

Åter till rutinen

Båda kortpackarna vänds nu med baksidan upp – du delar av ditt översta kort (ett svart) och låter åskådaren stoppa in detta bland sina kort – givetvis utan att se bildsidan. Du får i gengäld ett av åskådarens kort och placerar det till synes mitt i din packe – tredje uppiifrån. Ni vänder nu era kort med bildsidan upp. Men åskådaren har trots bytet fem svarta kort som tidigare och när du räknar har du fortfarande fem röda (specialräkningen).

”Det här tycks ju inte alls fungera”, säger du. ”Vi byter igen, men två kort den här gången!” Håll korten med baksidan upp och räkna av dina två översta kort, som åskådaren stoppar in bland sina. Han ger dig två av sina kort, som du lägger överst på din packe. Men när korten vänds och räknas blir resultatet detsamma som tidigare – alltså oförändrat.

”Märkligt ...”, säger du och ser lite konfunderad ut. ”Röda kort tycks ju faktiskt trivas bäst hos mig och svarta hos dig ... men låt oss byta tre kort den här gången!”

Håll dina kort med bildsidan mot dig och bred eftertänksamt ut dem i vifta – men se till att du inte avslö-

jar att du har sex kort i stället för fem. Låtsas ta tre kort från din packe – i verkligheten tar du fyra, de tre understa röda och ett av de svarta. Bred ut dem som tre kort (baksidan upp). Du döljer det fjärde kortet genom att hålla ett dubbelkort längst till vänster i din vänstra hand. Skjut ihop korten. Åskådaren tar av tre kort och får själv lägga dem ovanpå de två kort du har kvar på bordet. Lägg dina tre (i verkligheten fyra) kort ovanpå de två som åskådaren har kvar.

”Låt oss räkna igen”, säger du. Men i samma ögonblick låtsas du ångra dig – du har tydligen plötsligt kommit på en bättre idé. ”För att det här verkligen ska fungera byter vi i stället den här gången alla våra kort!”

Ge åskådaren dina fem kort (som nu alla är svarta). Du tar åskådarens packe, håller dem med bildsidan mot dig och låtsas kontrollera dem. När du ”ordnar” korten placera de tre svarta, med bildsidan mot dig, överst och de tre röda underst.

”Skönt”, säger du ”äntligen har jag verkligen fått svarta kort!” Du skjuter samman korten och håller dem med bildsidan upp (åskådaren ser ett svart överst). Falskräkna de sex korten som svarta enligt tidigare

metod. Vänd dem sedan med baksidan upp och lägg samtidigt de tre röda underst. Placera packen på bordet framför dig.

”Och nu måste du alltså ha de röda korten”, säger du till åskådaren.

Men när åskådaren räknar sina kort har han till sin förvåning fem svarta.

”Det här verkar helt crazy”, säger du. ”Den här gången tycks ju våra fem röda kort alldeles ha försvunnit! Såvida inte ...”

Titta till synes misstänksamt på din kortpacke. Vänd den långsamt om – där ligger ett rött kort överst. Räkna dem och visa att dina nyss svarta fem kort nu har förvandlats till röda!

Crazy Rope

Knyta ihop ett rep ... låta knuten försvinna ... göra repet helt ... ? Nej, inte nu igen!

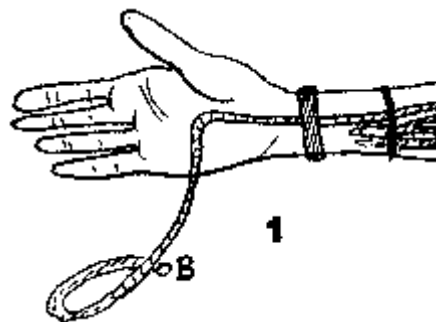
Jag föreställer mig hur mina magiska vänner med en trött gest slutar läsa här. Men om jag berättar att det här handlar om att visa två repstumpar åtskilda, knyta ihop dem, låta knuten dras bort och sen lämna ut de två stumparna som ett helt rep? Då läser du förhoppningsvis vidare. Och du – det handlar faktiskt inte om magneter eller skruvar!

Förarbete

Fixa till tre repstumpar – en kort bit på 21 cm, som vi kallar X, en bit på 58 cm (A) och en på 120 cm (B). Får jag besvara dig att flytta armbandsuret från vänster till höger handled och sen trä en gummisnodd över höger arm, cirka 10 cm ovanför armbandsuret.

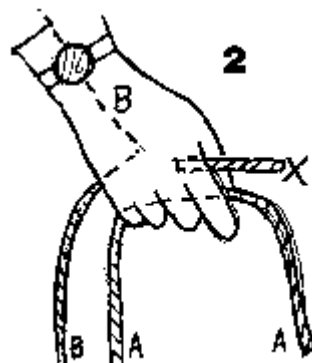
Vik upp det långa repet i ett antal små slingor till lite mer än en tredjedel. Placera slingorna under gummisnodden på insidan av armen. Dra den nedhängande långa

ändan under klockarmbandet och vidare genom handen, där den får hänga ner från lillfingersidan (bild 1).

Knyt handen löst med repet hängande ner. Trä in den korta repstumpen X i tumgreppet. Det ser nu ut som om du håller ett kort rep genom handen.

Häng repet A över fingerspetsarna, så ser alltihop ut som på bild 2.

Du gör entré med vad som tycks vara två lika långa repstumpar i

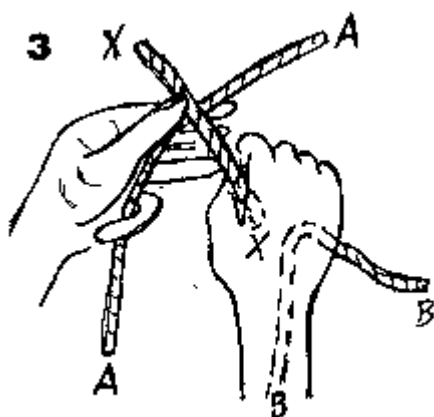

handen. Ovansidan av handen mot åskådarna förstås!

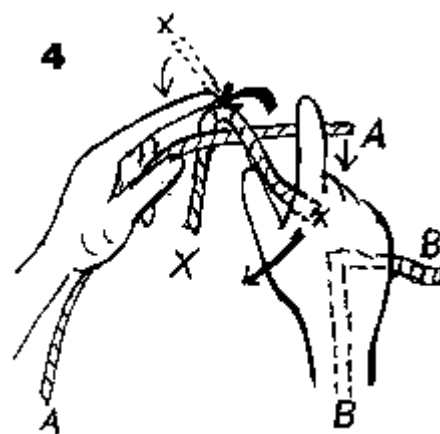
Rutinen

Ta repet A i vänster hand och visa ett rep i vardera handen. Knyt sen ihop dem – men det är kanske inte så lätt som det hörs. Så följ nu med i texten med repstumparna i händerna:

Lägg ändan X i högerhanden över repändan A, enligt bild 3.

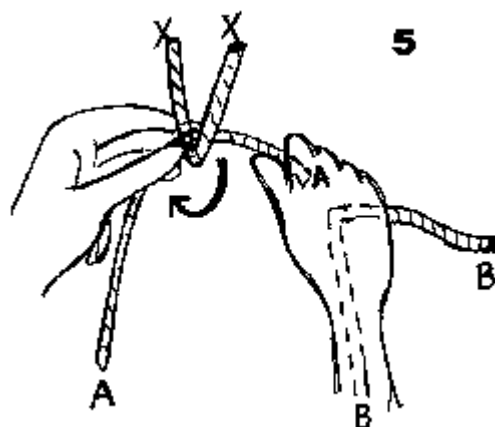

Sträck nu ut vänster hands pekfinger och för ändan X nedåt under A genom att vrida lite på vänster hand (bild 4).

I samma moment händer detta. Du fattar med höger hands tumme, pek- och långfinger repändan A och tar den i högra handen. Samtidigt släpper du med denna hand ändan X. Allt detta antyds också på bild 4.

Med vänstra handens fingrar svänger du nu repändan X runt repet A, så att båda X-ändarna pekar uppåt. Du har alltså skiftat repändorna X mot A i högerhanden (bild 5).

Det här momentet behövs det kanske en viss träning till. Det ska helt enkelt se ut som om du bara lagt re-

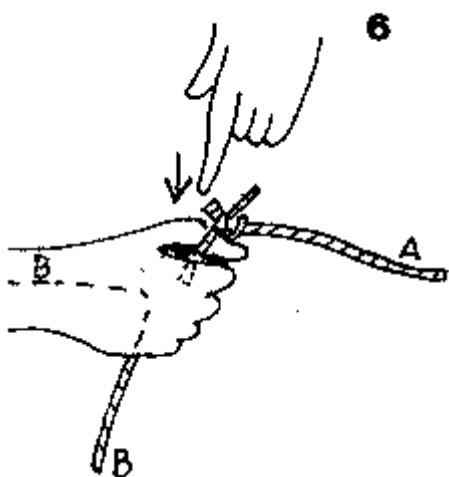

pen A och B över varandra och börjat knyta ihop dem.

Håll repändan A kvar rätt långt in i högerhanden och låt pekfingret, långfingret och tummen "gå ut" och hjälpa vänsterhandens fingrar att knyta den korta ändan X runt repet A. Du kan gärna slå en ordentlig dubbelknut så allt ser helt korrekt ut.

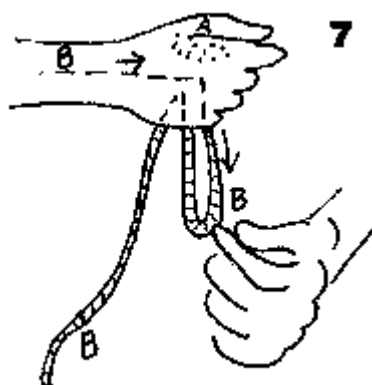
När knuten är klar släpper du greppet med vänster hand. Med högerhands innersida mot kroppen höjer du handen. Åskådarna ser nu det hopknutna repet hänga genom högerhanden. Allt verkar naturligt.

Med vänstra pekfingret börjar du nu trycka in repet i högerhanden, som bild 6 visar.

Peta ner knuten och halva repet och stanna sen.

Gå nu under högerhanden och låtsas med vänsterhandens tumme och pekfinger dra in det instoppade repet A i en ögla under högerhanden (se figur 7).

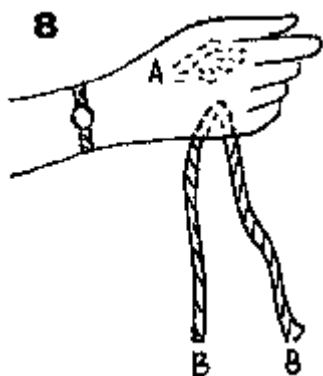
I verkligheten är det repet B du drar ut! Detta håller du ju tidigare tryckt i högerhanden med lill- och ringfingret. Börja nu dra ut ögla på baksidan av **handen** mellan dessa fingrar. Repet ska gripas med ringfingret så att det glider runt detta ner från armen.

Repet A ligger hoptryckt i högerhandens tumregion tillsammans med knuten.

Flytta nu vänsterhanden upptill igen och peta in resten av repet A, som i sin helhet nu hamnar inuti handen. Dra sedan ut resten av B från undersidan. För åskådarna ser det ut som de båda repstumparna hänger ner från högerhanden ihopknutna inuti handen. Men det är alltså B-repet

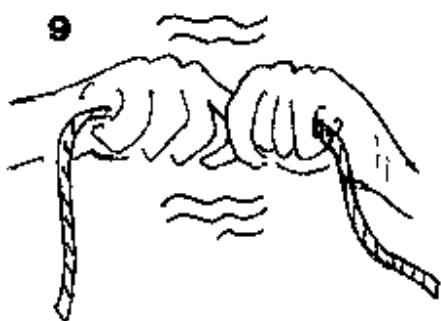

som hänger ner – bild 8 förklarar situationen.

Observera här vikten av att från början avpassa den längd av repet B, som döljs under armen och gummi-snodden. Det gäller att inte dra ut en längre repända av B än vad du stoppat in av A.

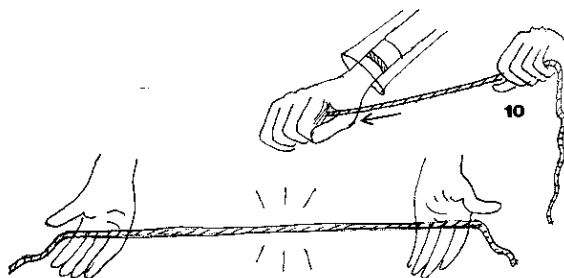
Förklara nu att du tänker avlägsna knuten genom att dra den av repen. Vänstra handen fattar om en av de nerhängande ändarna så nära högerhanden som möjligt. Knyt handen om repet och börja ”arbeta” med fingrarna så det ser ut som om du för över knuten från högerhanden till vänsterhanden (bild 9).

I verkligheten händer ingenting – det hoptryckta repet A och knuten X ligger kvar i högerhanden.

När du låtsas vara klar med ”jobbet” och fått åskådarna att tro att knuten finns i vänsterhanden säger du att du ska låta knuten glida åt höger. Håll hela tiden höger hand löst knuten kring repet och för den ut till höger. När handen lämnat repet säger du att nu ska du stoppa knuten i fickan och med handen fortfarande knuten stoppar du den i fickan. Där lämnar du också knuten liksom repstumpen A (bild 10).

Vänster hand håller kvar repet på mitten och du deklarerar nu framt att ”så har repet blivit helt”. Visa det genom att dra ut repändorna med högerhanden åt olika håll. Ingen tror dig förstås, för vänsterhanden hålls ju fortfarande krampaktigt knuten kring repets mitt.

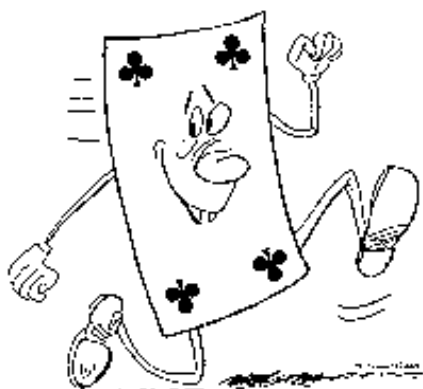

Inte förrän du med höger hand börjar dra ut repet längre och längre
fortsätt på nästa sida

Transfer

Bildsidan på ett spelkort överger plötsligt sitt kort och lämnar efter sig en blank kortsida. Bilden materialiseras samtidigt på ett annat korts baksida. Efter detta mirakel kan samtliga kort omedelbart lämnas till undersökning. Ingen palmering och inga utbyten förekommer.

Detta effektfulla trick möjliggörs med hjälp av två specialkort – ett dubbelkort och ett kort som är blankt. I denna beskrivning är dubbelkortet en spaderdam och en hjärter nio.

Förbered tricket genom att byta ut spader dam i din kortlek med dubbelkortet. Överst i kortleken (som du vänder med baksidan upp) lägger du det blanka kortet.

Bred ut kortleken med bildsidorna upp utan att avslöja att det översta kortet saknar baksida. Följ nu korttraden med pekfingeret, spela lite tveksam men stanna slutligen vid spader dam, som du drar ut.

fortsättning från föregående sida

ur vänsterhanden för att slutligen visa det helt och kasta ut det till undersökning står detta lilla mirakel klart för alla.

Kommentar

Rutinen är inte alls så komplicerad och lång som beskrivningen kanske ger intryck av. Den tar knappt en halv minut att utföra. Vad som krä-

ver lite träning är att slå knuten och växla ändarna av repen på ett naturligt sätt. Vidare kan det först kännas lite avigt att inte få visa innersidan av höger hand och handled.

Harry Lorayne publicerade min rutin "Crazy rope" i Acopalypse i maj 1981. Vad som inspirerat mig till rutinen var John Cornelius fina close-up-effekt "The sliding knot".

Dubbelt upp

Två åskådare väljer var sitt kort och noterar dem varpå korten stoppas in i leken, som du börjar blanda. Men du ångrar dig och skjuter leken över till den åskådare, som sitter mitt emot dig. ”Den här gången ska du få trolla för mig”, säger du och lutar dig bekvämt tillbaka för att titta på. Be honom räkna av det antal kort han önskar ett och ett i en hög. ”Du kan sluta avräkningen precis var du vill”, säger du när åskådaren stannar. Resten av leken läggs åt sidan. Uppmana honom jämföra till den korthög han lagt och därefter dela den i två högar genom att igen räkna av kort för kort, ett till vänster, ett till höger, och så vidare, tills alla korten delats ut. Du låtsas fundersamt granska de två högarna, lyfter händerna och gör några magiska rörelser över dem. Be sedan åskådaren sakta vända det översta kortet i varje hög med bildsidan upp.

Det är de valda korten!

Bra – inte sant? Men jag hoppas jag inte gör dig besviken om jag säger att själva metoden är gammal och

att utförandet är barnsligt enkelt. Jodå, åskådarna får intrycket att det är de som blandar leken och trollar – och inte du, vilket naturligtvis är fel.

Metoden används ursprungligen till ett fyra-ess-trick och har nyligen tagits upp av Gary Ouellet just för ett dylikt trick, som han presenterat på sitt vanliga eleganta sätt i Genii. Upphovsmannen kan inte heller Ouellet ange.

Fyra-ess-trick i all ära, men ibland känns de lite utslitna. Jag har använt metoden för den ”vanliga” kortkonst, som jag relaterat inledningsvis. Tricket brukar slå även på ganska erfarna kortmän, som ofta inte alls känner till principen.

Så här går det till

Du börjar med att låta åskådarna välja var sitt kort. När de noterat dem, får antingen de själva – eller du – lägga in dem i leken, som du sedan falskblandar. Du ser därmed till att de båda korten hamnar överst. Hur det går till vet du redan,

så jag redogör inte för befintliga metoder – volt, tilt-move etc.

Skjut över leken till åskådaren och be honom lyfta av en bunt kort efter egen önskan. Resten av leken lägger han åt sidan.

Åskådaren får därefter räkna antalet kort han dragit av, men tyst för sig själv, genom att lägga av ett och ett kort i en hög. Därmed blir ordningen i korthögen omvänd och de dragna korten ligger nu självfallet i botten. Du ber sedan åskådaren lägga korten i två högar genom att räkna av ett och ett kort – ett till vänster, ett till höger, och så vidare. När alla korten lagts ut har åskådaren alltså två högar framför sig.

Fråga vilka två kort åskådaren valde i början. När de angett korten gör du några magiska gester över korten och ber den som sitter framför de två högarna att vända upp de översatta korten.

Det är de valda!

Ta emot åskådarnas applåder och sänd en tacksamhetens tanke till den okände tänkare som i kortkonsternas avlägsna barndom uppfann grundidén.

Signed Zig-Zag Card

Sprid leken med baksidan upp och låt en åskådare välja ett kort, som han sedan får signera. Lägg kortet ovanpå leken med baksida upp. Vik upp kortets främre och bakre del och visa åskådarens signatur. Du skjuter nu helt öppet mittendelen av kortet åt höger à la "Zig-Zag" och visar vad som hänt från alla sidor. Därefter skjuter du mittendelen tillbaka och lämnar omedelbart kortet till undersökning.

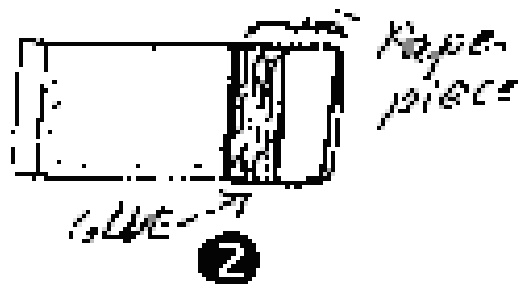
Gimmicken

Ta ett kort här hjärter tre. Skär ut mittdelen av kortet. Denna del skall vara en tredjedel av kortet. Se figur 1. Det är bara denna mittdel – flappen – som du skall behålla.

Ta sedan en bit vit papper – 2,5 cm i fyrkant. Klistra hälften av pappret

på baksidan av den utklippta mittdelen. Vik pappersbiten inåt och mot kortets baksida. (Se figur 2 och 3).

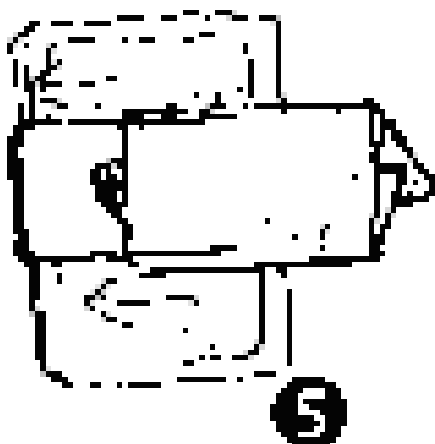

Detta är den första delen i konstruktionen av gimmiken. Nu skall du göra ett "kortfodral" som perfekt passar till flappen. Du börjar med att splitta ett kort (med samma baksida förstås). Du behåller kortets baksida.

Vik det bakåt till en tredjedel, som framgår av figur 4.

Prova så att mittdelen passar perfekt (figur 5).

Limma sedan det splittrade kortets fria ändar (figur 6).

Utförande

Håll leken med baksidan upp. Sprid den mellan händerna och låt en åskådare välja ett kort. Bed honom signera kortet både på bildsidan och baksidan, tvärs över upptill och nedtill, som framgår av teckningarna. Under det åskådaren är sysselsatt med detta, "blandar" du leken, så att du får gimmick-kortet med flappen överst. Ditt "dubblett-kort" låter du ligga kvar på plats längst ned i leken.

Vänd leken med bildsidan upp, så du inte röjer flappkortet, och lägg den åt sidan. Ta åskådarens kort och vik det tvärs över på två ställen, så att det blir "treделat" – se bild 7.

Kortets övre och nedre del ska vara vikta uppåt, från bildsidan sett. Det är viktigt att du lär dig placera vikingarna så, att mittendelen sammanfaller med flappens bredd. När

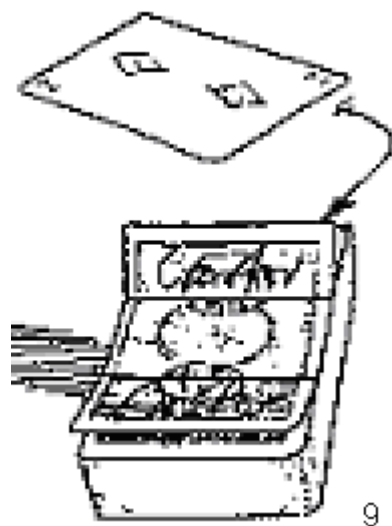

vikningarna är gjorda, ta leken i vänster hand med baksidan halvt mot dig och placera åskådarens kort där. Låt samtidigt flappen gå ovanpå kortet över mittendelen. (se bild 8).

Genom att det signerade kortets övre och nedre del pekar snett uppåt döljs den "extra" tjockleken på mittendelen.

"Som en extra kontrollåtgärd, ska jag ta ett annat kort ur leken och lägga det med bilsidan upp under ditt." säger du. Ta det understa kortet i leken ("dubbelkortet" till flappens insida) och skjut det framifrån under åskådarens kort, se bild 9.

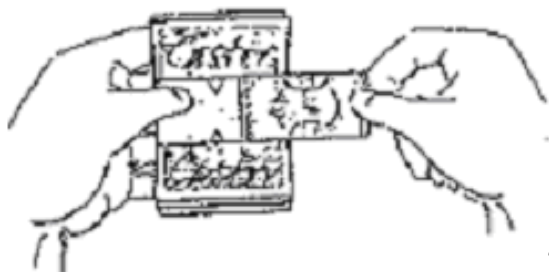
Med leken i vänster hand och med vänster tumme placerad på mittendelen av det översta kortet (så att flappen inte slår upp) viker du ytterligare upp översta kortets främre del, så att åskådarna ser signaturen. *"Här ligger ditt kort, inte sant?"*, säger du. Se bild 10.

Håll leken i vänster hand så publiken ser baksidan tydligt med de uppåtpekande kortändarna. Placera höger tumspets på vänstra delen av mittendelen (den svängbara flap-

pen), håll höger tumme försiktigt åt höger. Det tunna skiktet "baksida" glider åt höger och när du kommer en bit ut skifta grepp så att du tar höger pek- och långfinger omedelbart under flappen och tummen. Dra "lagom" långt ut (se bild 11).

11

På mitten framträder nu till synes det näst översta kortets mittendel. Håll hela tiden flappen ordentligt på plats med vänster tumme och se med vänster pekfinger till att det översta kortets främre flapp sticker ordentligt upp. De övriga fingrarna håller du som stöd under leken på vänster sida. Visa vad som hänt i olika riktningar så att får en ordentlig bild av "miraklet".

Skjut nu tillbaka flappen åt vänster tills den kommer i paritet med översta kortets baksida. De uppåtböjda kortändarna döljer åter mittendelens extra tjocklek. Vänd nu leken uppåt så baksidan kommer halvt mot dig och fatta med höger hand den uppåtpekande övre kortändan och dra kortet snabbt åt höger så att det kommer fritt från leken.

Ge det till åskådaren för kontroll. Dra på samma sätt ut det uppåtvända "kontrollkortet", vänd det med baksidan upp och lägg det överst på leken, som du omedelbart kuperar. Du har därmed dolt flappkortet.

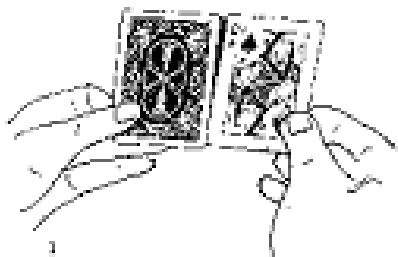
Illusionen av att du "zig-zagat" åskådarens kort är perfekt – allt under förutsättning att du omedelbart tränar in hur kort och gimmick skall hållas samman.

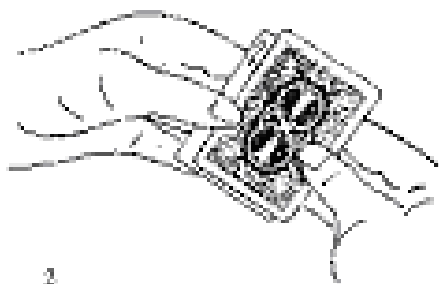
Irene Larsen och Sixten på Magic Castel. Irene är fortfarande den som driver Magic Castel.

Håll kortet i höger hand och ta med vänster hand det översta kortet (baksida upp) i vänster hand.

Fråga åskådarna om någon av dem kan gissa vilket kort som du nu håller med baksidan upp. Skjut nu in spaderdamen under det andra kortet och låt högerkanten av detta skjuta en liten aning åt motsatt håll.

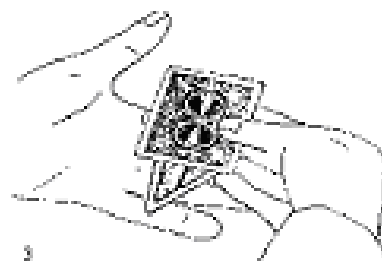

Handvändning

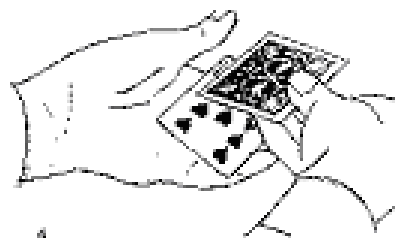
Det svindelgrepp som nu följer, och som detta trick bygger på, är lätt att utföra, men kräver självfallet en del träning. Det är en variation av "Mexican turnover" och rätt utförd ger den en perfekt synvilla.

Åter till bild 2. Tummen ligger ovanpå högerkanten och höger fingertoppar har kontakt med det undre kortet. Skjut båda korten åt vänster,

varvid det undre kortets vänstra kant trycks mot handens insida.

Följden blir att det undre kortet börjar vända sig. Lyft nu snabbt det övre kortet rakt upp – fingertopparna under korten fullbordar det undre kortets vändning. En hjärter nia syns nu i.

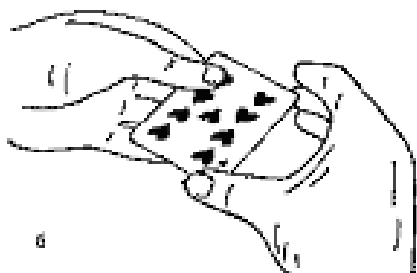
För åskådarna ser det ut som om du vänt båda korten – i verkligheten har du bytt dem! Kortet du håller i högerhanden med baksidan upp är inte spader dam, utan det blanka kortet. Men det är viktigt att rörelsen sker i snabb och jämn följd, utan uppehåll.

Transfer-effekten

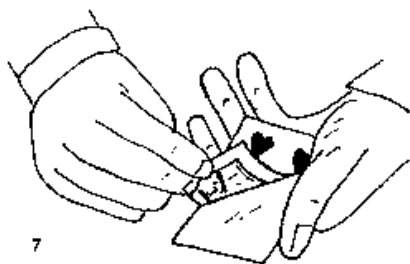
De båda korten ställs nu med mittenkanterna mot varandra i "snö-plogsform" som bild 5 visar.

Tryck sedan ihop. Överst ligger nu dubbelkortet med hjärter nio upp och under detta kort ligger det blanka kortet med baksidan ner.

Sluteffekt! Håll båda korten stadigt i högerhanden och för sakta vänstra handens fingertoppar fram och åter över korten. Lyft med vänster långfinger det övre kortets framkant som bild 7 visar.

Det är ungefär samma rörelse som när du gör ett avdrag vid en kopiering. Åskådarna ser hur spaderda-

men bit för bit "lämnar" det undre kortet och materialiseras på det övre kortets undersida. När "kopieringen" är klar kan du överlämna korten till åskådaren för kontroll.

Eftertankar

Det ligger nära till hands att genom en forcering låta åskådaren välja ett kort (som blir dubbelkortet!) Genom att du får åskådaren att tro att han själv väljer kortet vinner tricket större trovärdighet.

Även när det gäller det översta kortet, kan du förstärka effekten på följande sätt: Lägg lekens vanliga hjärter nio överst med baksidan upp och lägg sedan det blanka kortet ovanpå. När du tagit ut spader-damen säger du något som *"och överst har vi som ni ser hjärter nio"*. Du gör därmed en dubbellift, visar upp dubbelkortet och lägger det tillbaka. Det blanka kortet ligger nu återigen överst. Du kan sedan fråga åskådarna om de minns vilket kort som ligger överst och självfallet får du svaret *"hjärter nio"*. Ta av det översta kortet, gör den falska vändningen. Hjärternian kommer nu upp i handen och du säger: *"Alldeles riktigt – ni har gott minne!"*.

Clean Giljotin

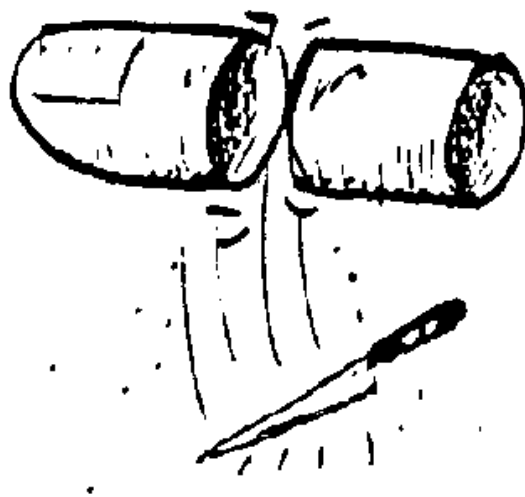
Tre spelkort, samtliga med ett runt hål i mitten, träs upp på höger pekfinger. Sedan du övertygande visat att korten verkligen är uppträdde på fingret, drar du med vänster hand sakta upp det mittersta kortet, rakt igenom fingret á lá "giljotin". Det frigjorda kortet lämnas omedelbart till under-sökning, liksom de två övriga korten.

För denna "giljotin"-rutin krävs, till skillnad från den tidigare kända metoden, inget preparerat, extra kort. Jag har haft mycket nöje av den här effekten och jag hoppas också du kommer att få glädje av den.

Metod och förberedelse

Effekten möjliggörs med hjälp av en fingerhylsa, eller rättare, en falsk fingerspets. Jag har tillverkat den lilla "fingerspetsen" genom att skära toppen av en Vernets fingerhylsa, det går nästan lika bra med andra tumtippar. Hylsan skall vara något kortare än den främsta leden på höger pekfinger. Men observera att hylsan skall vara så pass stor, att

den också kan placeras på vänster ringfingertopp.

Fingerhylsan måste målas, så att hud och nagel så mycket som möjligt kommer att likna din egen fingertopp. En Vernets plastyhlsa ser som bekant ganska naturlig ut när fingret är på plats inne i den. Men tar du bort fingret skiftar hylsan färg och blir gråare än huden. För denna rutin krävs det att hylsan även i "fritt" tillstånd skall ha så autentisk "fingerkaraktär" som möjligt.

De tre spelkort som används bör vara i "poker-size", alltså breda kort. Skär ut ett runt hål i mitten på varje kort. Två av hålen ska vara lite större än fingerhylsans omkrets, så

att de lätt kan glida över den. Det tredje kortet däremot ska ha ett något mindre hål. När du träder upp detta kort på hylsan skall det fastna ungerfär på hylsans mitt.

Utförande

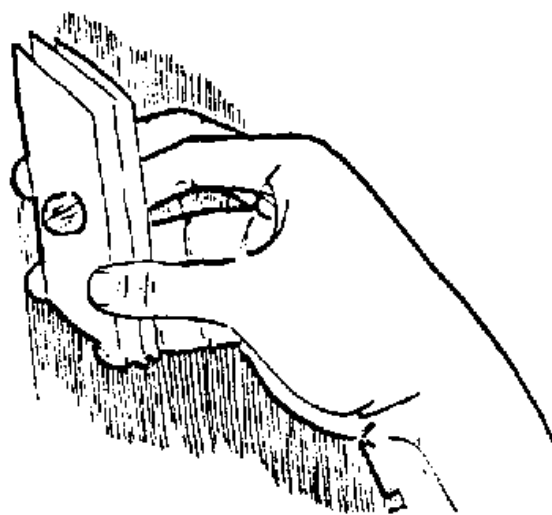
Den falska fingertoppen sitter på höger pekfinger när du presenterar korten genom att breda ut dem i vifta med bildsidan fram i höger hand. Håll pekfingret på baksidan av korten (det kan vara klokt att inte i onödan visa fingret med hylsan!). Kortet med det mindre hålet ligger främst och kommer därmed att träddas upp på fingret sist.

Ta över de tre korten med vänster hand, sträck ut höger pekfinger och trä upp det bakersta kortet på fingret och låt det glida över hylsan. Följ omedelbart efter med kort nummer två och låt det stanna just där hylsan slutar, så att skarven döljs av kortet. Skjut sedan in det tredje kortet (med det mindre hålet) och låt det fastna mitt på hylsan.

För högerhanden med det utsträckta pekfingret (och korten) är olika sidor för att övertyga åskådarna om att korten är korrekt uppträdda på fingret.

Skifta nu grepp med höger fingrar enligt följande: Jämna först till kor-

ten med vänster hand och placera därefter höger tumme mot kortens vänstra sidor. Höger långfinger och ringfinger placeras mot kortens högersidor. Pekfinger-spetsen skall hela tiden ligga inträtt i hylsan och fingret skall som tidigare hållas utsträckt.

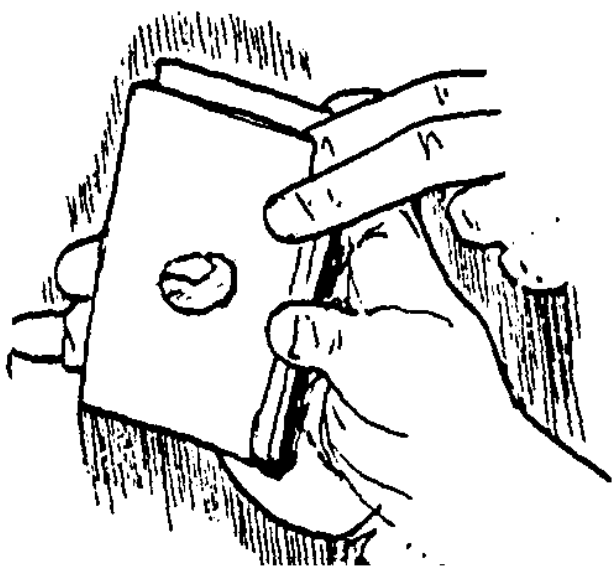
Kanske känns detta grepp (och fingerställning) lite motsträvligt, men du bemästrar det lätt när du provat några gånger.

Med korten i detta grepp i högerhanden placerar du vänster långfinger framtill och upptill på det främsta kortet, givetvis utan att skylla det utskjutande högra pekfingret (med hylsan). Låt vänster pekfinger glida ner mellan första och andra kortet. Vänster tumme för du in mellan andra och tredje kortet. Du har nu ett gott grepp på det mittersta

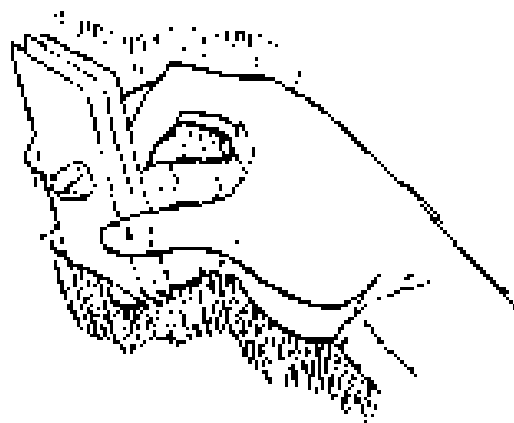

kortet med vänster tumme och pekfinger.

Under tiden detta pågår drar du höger pekfingerspets sakta tillbaka och ut ur hylsan. Denna hålls på plats av det främsta kortet.

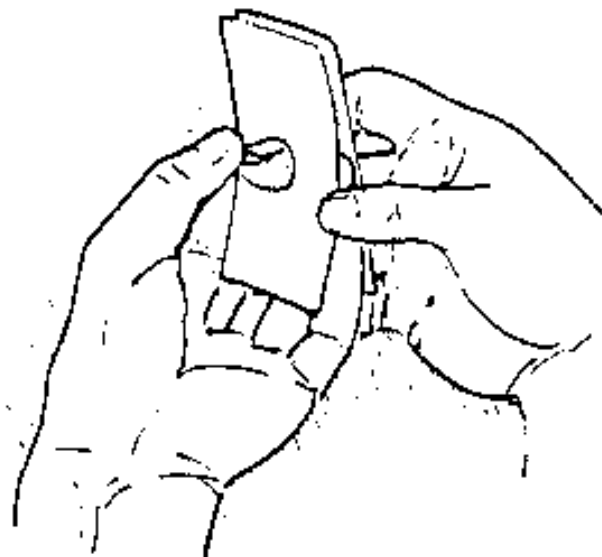

För åskådaren ser allt normalt ut – fingerspetsen ses sticka ut genom det främsta kortet (i verkligheten är det den falska fingerspetsen som syns). Höger tumme och ringfinger håller korten i rätt läge. Har du svårt att få pekfingret att lossna ur hylsan, så håll emot hylsan med vänster tumme och pekfinger (som befinner sig mellan korten).

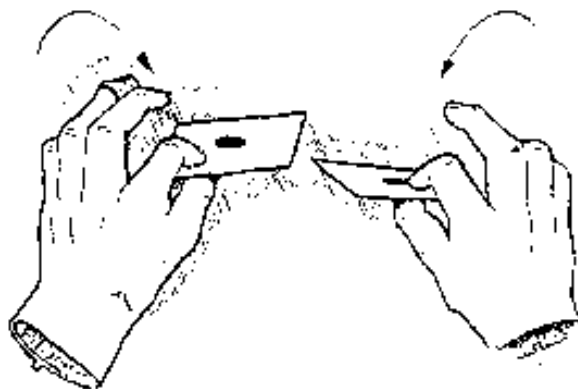

Så snart höger pekfinger är fritt från hylsan tar du ett fastare grepp på mittenkortet med vänster tumme och pekfinger och drar det sakta uppåt tills kortet kommer helt fritt ovanför korten och till synes trängt rakt igenom pekfingret. Lämna med vänsterhanden det frigjorda kortet till åskådarna för undersökning.

Vänd nu vänster hand med insidan upp och för in fingrarna bakom det främre kortet, som sitter fast på hylsan i vilken höger pekfinger åter inträffs. Tryck vänster tumme mot hylsans spets och tryck med fingrarna på baksidan av kort och hylsa. Så snart hylsa och kort är fria från höger pekfinger, böj upp vänster ringfinger (eller långfinger) och tryck in denna fingerspets i hylsan. Kortet kommer därmed att bli uppträtt på vänster ringfingerspets.

Sträck fram höger hand och låt det kvarvarande kortet glida av höger pekfinger ner på bordet eller i en åskådares hand. Under tiden trycker du med vänster tumme mot hylsans spets och skjuter med fingrarna av kortet av kortet, som automatiskt hamnar mellan vänster tumme och pekfinger. Överlämna även detta kort till undersökning. Normalt tänker ingen på att en fingerhylsa används i ett sammanhang som detta och medan åskådarna undersöker korten har du god möjlighet att göra dig av med hylsan om du så önskar. Den sitter ju nu på vänster hand och det är ju högerhanden som eventuellt kan vara "intressant".

Tack Sixten för alla spännande trick och din generositet.

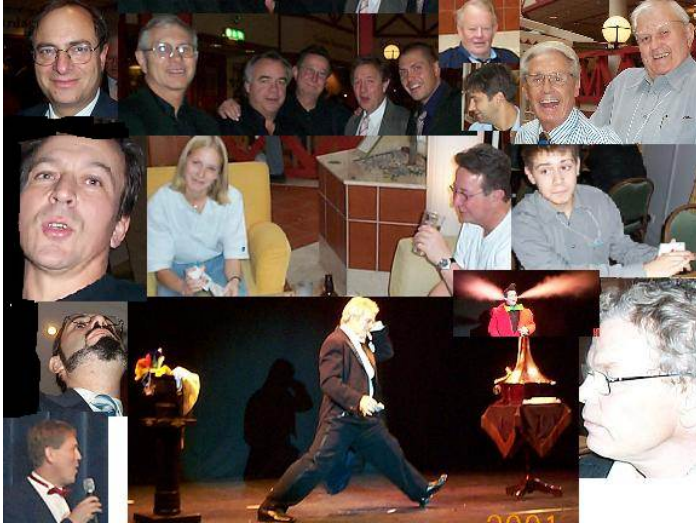

Irene Larsen och Sixten på Magic Castel. Irene är fortfarande den som driver Magic Castel.

Tumtippen

Tumtippen

Tumtippen

Tumtippen

